

den ærede Minister saa ærlig at erkjende, at det var hans Pligt og Skyldighed som Minister selv at bære Ansvar og ikke at tillade, at det blev deelt af nogen Anden. Men jeg vil tillade mig paa Udvalgets Vegne at sige, at vi rejse bestemt Modstand mod dette Endringsforslag af det ærede Medlem, og det forekommer mig, at man ikke heller behøver ubførligt at ubvilke, hvorfor vi maae gjøre dette. Det ligger i Sagens Natur, at naar man har en ansvarlig Regjering, hvem den udøvende Magt er overdragen til, maa man finde sig i, enten at vise denne Regjering Tillid, eller sørge for, at der kommer en Anden, som man kan vise Tillid. Dette, ved alle mulige Leiligheder at vilde forbeholde sig selv yderligere Deeltagelse i, hvad der henhører under Administrationen, er en forkeert Fremgangsmaade. Jeg vil blot tillade mig, at erindre de Herrer om, at der ikke een Gang, men flere Gange, har været givet Regjeringen Bemyndigelse til at afhænde et Activ, hvis øieblikkelige Værdi turde være fuldt saa stor som Fæstningsgrundene, nemlig Pantserfregatten „Danmark“. Der er ikke Nogen, der har tænkt paa, at denne Bemyndigelse til at sælge Pantserfregatten „Danmark“, som den ene Gang efter den anden har været givet Regjeringen, skulde være afhængig af, at den vendte tilbage til den lovgivende Magt og fik dens endelige Samtykke til Salget. Endnu gjorde det ærede Medlem den Bemærkning, at det var overmaade store Værdier, hvorom her var Tale, thi naar man blot regnede, at der blev betalt een Skilling mere eller mindre for hver Quadratalen af det Areal, Staten eier, vilde det gjøre en Forskjel af 36,000 Rd. Ja, man kunde faae en endnu større Sum ud, hvis man tog det i Quadrattommer, og sagde: $\frac{1}{8}$ Skilling mere eller mindre paa hver Quadrattomme vilde gjøre en Forskjel af Hundredestusinder. Men det ærede Medlem kan jo dog umuligt troe, at Salget fra Regjeringen til Communen af 250 Tdr. Læb skulde foregaae efter Quadratalen; derom kan der fornøstigtviis ikke være Tale. Af det hele Terrain, $\frac{3}{8}$ Million Quadratalen, gaaer en Mængde bort til Gader, Veie, Torve, Haver og offentlige Anlæg, og en stor Deel vil selvfølgelig være uskiftet til Bebyggelse. Der vil

blive meget lidt tilbage, der saaledes kan regnes ud i Quadratalen, at man derefter kan sætte Prisen. Og hvad siger saa Endringsforslaget Nr. 12? Det siger, at Regjeringen har i to Aar fra Lovens Dato Bemyndigelse til, under Forbehold, af Nigsgadens Stadsfæstelse, at slutte en Overenskomst. Jeg tillader mig at mene, at denne Bemyndigelse har Regjeringen, forinden Loven er vedtagen, ligesaa fuldt som 2 Aar efter og 20 Aar efter, at den er stadfæstet. Den ansvarlige Regjering har til enhver Tid Bemyndigelse til at slutte en Overenskomst om Salg af Statens Eiendele under Forbehold af den bevilgende Magts Stadsfæstelse; dertil behøves ikke nogen Lov eller noget særligt Apparat, som det, vi have stillet op. Men til at give Regjeringen Bemyndigelse til at sælge under eget Ansvar paa saadanne Vilkaar, som findes antagelige for Statskassen — dertil fordres Bemyndigelse. Det ærede Medlems Forslag skulde correct lyde saaledes, at Fleertallets Forslag § 8 skulde ubelades, idet han skulde sige: Regjeringen behøver ikke nogen Bemyndigelse til det, jeg anseer for det eneste Rigtige at give den, nemlig, at slutte Overenskomst under vor Sanction. — Disse ere de to Realitetsforslag, det ærede Medlem har stillet. Jeg haaber, at han vil klare den hele Sags Behandling ved at tage de øvrige Endringsforslag tilbage, idet han selv har erklæret, at hans Opfattelse af dem er den, at de alene vedrøre Redactioner. Skulde han ikke gjøre det, er der kun eet Forslag, Udvalget er enig om at understøtte, nemlig Forslaget under Nr. 11, som gaaer ud paa, at „tør“ rettes til „maa“. Det er ganske vist en Ucorrecthed, som det var ønskeligt, at Lovudkastet havde undgaaet, men som vi ikke have villet stille særligt Endringsforslag om.

Jeg kommer dernæst til de to ærede Medlemmer, hvoraf det Ene er Mindretal i Udvalget, og det andet, det ærede Medlem for Serø Aints 2den Balgfreds (Alberti). Selvfølgelig maa jeg fra mit personlige Standpunkt i enhver Henseende sympathisere med disse Medlemmer, forsaavidt de have udtalt sig angaaende Bestaffenheden af den militære Servitut. Jeg maa ganske vist beklage, at jeg ikke har havt Anledning til tidligere at vide, at denne Mening fandt en saadan og saa varm